

EUROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Odbor za pravna pitanja

2012/2322(INI)

29.4.2013

MIŠLJENJE

Odbora za pravna pitanja

Odboru za unutarnje tržište i zaštitu potrošača

o internetskim igrama na sreću na unutarnjem tržištu
(2012/2322(INI))

Izvjestitelj: Piotr Borys

PA_NonLeg

PREPORUKE

Odbor za pravna pitanja poziva Odbor za unutarnje tržište i zaštitu potrošača da kao nadležni odbor u svoj prijedlog rezolucije uključi sljedeće preporuke:

1. Pozdravlja predstavljanje komunikacije Komisije „Prema sveobuhvatnom europskom okviru za internetske igre na sreću” (COM(2012)0956) kao korak prema osiguravanju pristupa sigurnim i propisno uređenim internetskim uslugama za potrošače te smatra da bi učinkovita uredba o sektoru internetskih igara na sreću trebala posebnu pažnju dati isključivanju rizika ovisnosti o igramama na sreću te osigurati propisne, poštene, odgovorne i transparentne igre na sreću;
2. Smatra da bi učinkovitom uredbom o internetskim igramama na sreću posebno trebalo:
 - usmjeriti poriv stanovništva za igranjem igara na sreću ograničavanjem oglašavanja na samo ono što je nužno potrebno da bi se potencijalne igrače usmjerilo na pravne odredbe o tim uslugama te zahtijevanjem da svako oglašavanje internetskih igara na sreću bude sustavno popraćeno porukom upozorenja o prekomjernom ili patološkom kockanju,
 - boriti se protiv nezakonitog sektora igara na sreću ojačavanjem tehničkih i pravnih instrumenata za prepoznavanje i kažnjavanje nezakonitih subjekata te promicanjem zakonitih odredbi o visokokvalitetnim internetskim uslugama i
 - jamčiti učinkovitu zaštitu igrača, s posebnom pažnjom usmjerenom na osjetljive skupine, naročito na mlade;
3. Istiće da su internetske igre na sreću gospodarska aktivnost na koju se pravila unutarnjeg tržišta, posebno sloboda poslovnog nastana i sloboda pružanja usluga, ne mogu u potpunosti primjeniti; naglašava činjenicu da države članice imaju pravo uređivati i nadzirati svoja tržišta igara na sreću, posebno zbog javnog reda, u skladu sa zakonodavstvom o europskom jedinstvenom tržištu, načelima ugovora Europske unije te sudske prakse Suda Europske unije;
4. Podsjeća da bi države članice, zbog povijesnih, društvenih i kulturnih čimbenika specifičnih za svaku od njih, trebale zadržati neovisnost u uređivanju aktivnosti igara na sreću na svom području kako bi bile u mogućnosti pružiti učinkoviti odgovor za zaštitu javnog reda, društva i potrošača;
5. Poziva Komisiju i države članice na djelovanje protiv nezakonitih igara na sreću koje se nude na područjima država članica; u tom pogledu, poziva Komisiju da u svojim predviđenim preporukama o zaštiti potrošača i oglašavanju pozove države članice na poduzimanje mjera provedbe protiv ponuda nezakonitih igara na sreću;
6. Potvrđuje da su internetske igre na sreću oblik komercijalne uporabe sporta i da, dok taj sektor neprestano raste držeći korak s tehnološkim inovacijama, države članice suočene su s poteškoćama u nadziranju sektora internetskih igara zbog specifične naravi interneta, što dovodi do rizika ugrožavanja prava potrošača te provođenja istraga unutar tog sektora u okviru borbe protiv organiziranog kriminala;

7. Istiće važnost nacionalnih licenci za priređivače internetskih igara na sreću; smatra da je u skladu s načelom supsidijarnosti najprimjerije da na tom području djeluju države članice;
8. Smatra da jedinstveni europski zakonodavni akt koji bi ujednačeno uređivao sveukupni sektor igara na sreću ne bi bio primjeren zbog problema supsidijarnosti, ali u nekim bi područjima koordinirani europski pristup, uz nacionalne propise i zbog prekogranične naravi usluga internetskih igara na sreću, nedvojbeno osigurao dodanu vrijednost;
9. Međutim, svjestan je usklađene sudske prakse Suda Europske unije koja naglašava da bi nacionalni nadzori trebali biti uvedeni i provođeni na dosljedan, razmjeran i nediskriminirajući način te biti u skladu s pravnim ciljevima u vezi zaštite potrošača i javnoga reda te sprečavanja prijevara;
10. Podsjeća Komisiju da je za osiguranje učinkovite primjene europskog zakona neophodna stroga provedba te da treba uspostaviti učinkovite provjere sukladnosti nacionalnog zakonodavstva o internetskim igram na sreću sa zakonima EU-a;
11. Zato poziva Komisiju da prije kraja tekućeg mandata okonča brojne postupke radi kršenja prava i pritužbe, od kojih su neki pokrenuti još 2007., te da poduzme konkretnе mjere ako ti postupci krše Ugovor i sudska praksu Suda Europske unije.
12. Poziva na pojačanu suradnju između država članica i nacionalnih tijela, posebno u vezi odgovarajućih mјera provedbe i sprečavanja pranja novca;
13. Priznaje da je suradnja među državama članicama neophodna, ali naglašava kako je vrlo važno da skupina stručnjaka za igre na sreću usko surađuje sa svim dionicima uključujući i industriju igara na sreću i udruženja potrošača;
14. Potvrđuje svoje stajalište o sportskom kлаđenju kao o obliku komercijalne upotrebe sportskih aktivnosti te preporuča Komisiji i državama članicama da razviju predloške za zaštitu sportskih natjecanja od neovlaštene komercijalne upotrebe, posebno priznavanjem prava vlasništva sportskim tijelima nad natjecanjima koja organiziraju, ne samo zbog osiguravanja poštenog financijskog prihoda za sve razine profesionalnog i amaterskog sporta, već i zbog jačanja borbe protiv lažiranja utakmica;
15. Priznaje da je lažiranje utakmica razlog ozbiljnoj zabrinutosti te da je često povezano s organiziranim kriminalom, što predstavlja veliku prijetnju sportskom integritetu u Europskoj uniji; stoga poziva Komisiju na jačanje suradnje između glavnih dionika, poput policije, sportskih tijela i priređivača sportskog kлаđenja, kako bi se ojačalo izvještavanje i istraživanje sumnjivih uzoraka kлаđenja;
16. Poziva Komisiju da podrži organizatore sportskih događaja, priređivače sportskog kлаđenja i javna tijela u uspostavljanju kodeksa o postupanju kako bi razvili mehanizme potrebne za očuvanje sportskog integriteta, uključujući odredbe za financiranje tih mehanizama;
17. Istiće da bi bilo lakše jamčiti uravnoteženiji odnos između organizatora sportskih natjecanja i priređivača internetskih igara na sreću i sportskog kлаđenja kad bi oni

međusobno sklopili pravno obvezujuće sporazume, na primjer jasno odredili mehanizme potrebne za osiguravanje poštene igre, naveli koje su vrste klađenja dopuštene, a koje nisu te među sobom izmjenjivali informacije;

18. Smatra da je dosljedna politika na području kaznenih sankcija neophodna za paneuropski pristup uređivanju sektora internetskih igara na sreću i u vezi s time poziva države članice da osiguraju zabranu nedopuštenog rukovanja rezultatima u svrhu finansijske ili neke druge koristi tako što će svaku prijetnju integritetu natjecanja, uključujući one povezane sa sportskim klađenjem, smatrati kaznenim prekršajem; poziva Komisiju da na razini EU-a djeluje protiv neregularnih internetskih igara na sreću i da podrži borbu protiv lažiranja utakmica;
19. Upozorava da igre na sreću mogu dovesti do opasnih ovisnosti, a to je pitanje kojim se treba baviti svaki zakonodavni prijedlog za dobrobit potrošača i integritet tog oblika sporta;
20. Uzima na znanje pripremni rad koji je izvršilo Vijeće Europe u vezi prednacrta sporazuma protiv manipulacije sportskih događaja te potiče države članice da podrže tu vrijednu inicijativu;
21. Poziva Komisiju da pripremi izbor zakonodavnih prijedloga čime bi pružila pravni okvir koji će stvoriti pravnu sigurnost za legitimne europske poduzetnike i učinkovite programe suradnje među državama članicama, što bi osiguralo zaštitu potrošača;
22. Naglašava da je učinkovita razmjena informacija među istražnim tijelima važna za uspješnu provedbu zakona, ali da borba protiv lažiranja utakmica mora biti usklađena s nacionalnim i europskim zakonima i uredbama o zaštiti podataka;
23. Poziva Komisiju i države članice na uvođenje učinkovitih mjera za podizanje svijesti o rizicima ovisnosti o igram na sreću, posebno među mladima;
24. Poziva Komisiju da razmotri uvođenje „bijele liste” koja bi potrošačima omogućila razlikovati licencirane europske i ne-europske priredivače.
25. Naglašava da su za optužbe o lažiranju utakmica često nadležni javni sudovi, kao i sportska arbitražna sudišta te da se u oba slučaja moraju poštovati međunarodne minimalne postupovne norme, sukladno članku 6. Europske konvencije o ljudskim pravima;
26. Poziva države članice da razviju paneuropske ujednačene zajedničke standarde za usluge internetske elektroničke provjere identiteta; uzima na znanje da je ključ sprečavanja daljnog razvoja nezakonitih usluga uspostava jedinstvenih postupaka registracije priredivača internetskih igara na sreću; stoga zahtijeva da postupci provjere i registracije budu usklađeni i učinkovitiji.

REZULTAT KONAČNOG GLASOVANJA U ODBORU

Datum usvajanja	25.4.2013.
Rezultat konačnog glasovanja	+: -: 0:
Zastupnici nazočni na konačnom glasovanju	Luigi Berlinguer, Sebastian Valentin Bodu, Christian Engström, Marielle Gallo, Giuseppe Gargani, Sajjad Karim, Klaus-Heiner Lehne, Antonio Masip Hidalgo, Alajos Mészáros, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Dimitar Stoyanov, Rebecca Taylor, Alexandra Thein, Cecilia Wikström, Tadeusz Zwiefka
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju	Piotr Borys, Eva Lichtenberger, Angelika Niebler, József Szájer
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju prema čl. 187. st. 2.	Jürgen Klute, Jacek Olgierd Kurski, Isabelle Thomas